

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Craiu Nicolae
Mardari Dumitru

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Mămăligă Igor în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2019, în cauza penală privindu-i pe

MOCANU Tamara XXXXX, născută la XXXXX,
originară din XXXXX și domiciliată în XXXXX;

MOCANU Anatolie XXXXX, născută la XXXXX,
originară din XXXXX și domiciliată în XXXXX;

SC „EMINIS SERVICE” SRL, cod fiscal XXXXX,
cu sediul în XXXXX;

SC „DAVID CREDIT” SRL, cod fiscal XXXXX, cu
sediul în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2018 – 18.04.2018,

Instanța de apel:

1) 28.05.2018 – 03.10.2018;

2) 22.03.2019 – 16.05.2019 – rejudecată cauza;

Instanța de recurs:

1) 06.12.2018 – 19.02.2019 dispusă rejudecarea;

2) 04.10.2019 – 28.01.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2018, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală:

- Mocanu A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 46, 362¹ alin. (3) lit.

a) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 920 unități convenționale, ceea ce constituie 46000 lei;

- Mocanu T. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 920 unități convenționale, ceea ce constituie 46000 lei;

- SC „EMINIS SERVICE” SRL a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3300 unități convenționale, ceea ce constituie 165000 lei;

- SC „DAVID CREDIT” SRL a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3300 unități convenționale, ceea ce constituie 165000 lei.

Mijloacele bănești în sumă de 1646 (o mie șase sute patruzeci și șase) dolari SUA, 1410 (o mie patru sute zece) euro, 2136 (două mii o sută treizeci și șase) lei românești și 58365 (cincizeci și opt mii trei sute șaiszeci și cinci) lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la 13.09.2017, la domiciliul cet. Mocanu T. și cet. Mocanu A., domiciliați în mun. Chișinău, str. Roșiori 78 și mijloacele bănești în sumă de 83042 (optzeci și trei mii patruzeci și doi) dolari SUA și 13520 (treisprezece mii cinci sute douăzeci) euro ridicați în cadrul percheziției efectuate la 13.09.2017 în oficiul SRL „David Credit” amplasat pe adresa XXXXX și 5100 (cinci mii o sută) dolari SUA ridicate din automobilul de marcă „Mercedes C 220” cu n/î XXXXX, care la moment se păstrează la serviciul Fiscal de Stat de restituit proprietarilor, la rămânerea definitivă a sentinței.

Actele ridicate de la domiciliu lui Mocanu A., prin ordonanța din 16.10.2017 au fost transmise la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a CCTP al INI al IGP.

Corpurile delictive: actele ridicate în cadrul percheziției efectuate la sediul SRL „David Credit”, amplasat în XXXXX, recunoscute în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 22 decembrie 2017, de restituit proprietarilor la rămânerea definitivă a sentinței.

Totodată, s-a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Mocanu A., Mocanu T. și de la persoanele juridice SC „EMINIS SERVICE” SRL și SC „DAVID CREDIT” SRL cheltuielile de judecată în mărime de 6300 (șase mii trei sute) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a reținut că, începând cu anul 2015 până în prezent, Mocanu T., aflându-se în mun. Chișinău, folosind în activitatea infracțională SRL „David Credit” și SRL „Emines Sevice”, în cadrul cărora deținea funcția de administrator, având intenția comiterii infracțiunii de organizare a migrației ilegale pe teritoriul diferitor țări, a persoanelor ce nu sunt cetățeni sau rezidenți a acestor state, urmărind realizarea acestei intenții infracționale și scopul obținerii unui profit din această activitate infracțională, a participat în calitate de coautor în cadrul grupul criminal organizat creat pentru comiterea infracțiunii menționate (organizarea migrației ilegale), format din Mocanu A., repartizând rolurile între membrii acestei reuniuni a organizat migrația ilegală în statul Israel a mai multor cetățeni ai Republicii Moldova.

Astfel, în perioada vizată, Mocanu T. acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, repartizând rolurile între membrii grupului criminal, urmărind scopul obținerii profitului, încasând aproximativ câte 7 000 dolari SUA de la fiecare persoană, a întreprins acțiuni în vederea organizării intrării și șederii ilegale în statul Israel a cetățenilor Republicii Moldova menționați supra, care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți al acestui stat.

Întru realizarea intențiilor infracționale, în perioada anului 2015 până în prezent, Mocanu T., în baza înțelegerii prealabile cu membrii grupului criminal, s-a întâlnit cu potențialii migranți, cărora le-a explicat condițiile contractuale și de muncă în statul Israel, documentele necesare pentru deschiderea vizei de intrare și ședere în statul Israel și remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7000 dolari SUA pentru persoană, care urma a fi achitată acestora.

În continuare, Mocanu T., prin participație cu Mocanu A., SRL „David Credit” și SRL „Emines Sevice”, urmărind scopul infracțional, a primit de la mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova, un set de documente, totodată, asumându-și angajamentul de a perfecta actele obligatorii pentru deschiderea vizei de muncă în statul Israel. În așa mod, de către Mocanu T., a fost organizată falsificarea certificatelor care atestă absolvirea cursurilor specializate de îngrijire a bătrânilor, comisiile medicale care atestă starea sănătății a migranților.

Ulterior, Mocanu T., acționând împreună cu membrii grupului criminal organizat, a perfectat pe numele migranților câte un pachet de documente falsificate în circumstanțe necunoscute, necesare pentru depunerea lor în acest scop la Consulatul Israelului din or. Kiev, R. Ucraina și a instruit migranții cu privire la circumstanțele care urmau să comunice în cadrul întrevederii ce urma să aibă loc la Consulat, cu prezentarea informației despre scopul plecării sale peste hotare.

Continuându-și acțiunile sale criminale, acționând în cadrul grupului criminal organizat, aflându-se în mun. Chișinău, Republica Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, a transmis migranților documentele necesare pentru depunerea lor la Consulatul Statului Israel din or. Kiev, Republica Ucraina, iar pentru organizarea ilegală a acestor acțiuni, a primit de la ultimii, remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7 000 dolari, de persoană.

Ulterior, Mocanu T., prin participație cu Mocanu A., SRL „David Credit” și SRL „Emines Sevice”, a organizat transportarea migranților la Consulatul statului Israel din or. Kiev Ucraina, unde de către ultimii, la indicația membrilor grupului criminal au fost depuse seturile de acte falsificate, în baza cărora au fost perfectate vize de intrare și ședere, în temeiul cărora migranții în mod ilegal au intrat pe teritoriul statului Israel.

Astfel, **Mocanu T.** prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, organizarea migrațiunii ilegale, adică *organizarea, în scopul obținerii, direct, a unui folos financiar, a intrării, șederii și tranzitării ilegale a teritoriului unui stat, a persoanei care nu este nici cetățean și nici rezident al acestui stat, săvârșită față de mai multe persoane, de către mai multe persoane, săvârșită de un grup criminal organizat.*

În continuare, s-a stabilit că începând cu anul 2015 până în prezent, **Mocanu A.** aflându-se în mun. Chișinău, folosind în activitatea infracțională SRL „David Credit” și SRL „Eminis Sevice”, în cadrul căreia deținea funcția de administrator, având intenția comiterii infracțiunii de organizare a migrației ilegale pe teritoriul diferitor țări a persoanelor ce nu sunt cetățeni sau rezidenți a acestor state, urmărind realizarea acestei intenții infracționale și scopul obținerii unui profit din această activitate infracțională, a participat în calitate de coautor în cadrul grupului criminal organizat creat pentru

comiterea infracțiunii menționate (organizarea migrației ilegale), format din Mocanu T. și persoane juridice menționate supra, repartizând rolurile între membrii acestei reuniuni a organizat migrația ilegală în statul Israel a mai multor cetățeni ai Republicii Moldova.

Astfel, în perioada vizată, Mocanu A. acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, repartizând rolurile între membrii grupului criminal, urmărind scopul obținerii profitului, încasând aproximativ câte 7000 dolari SUA de la fiecare persoană, a întreprins acțiuni în vederea organizării intrării și șederii ilegale în statul Israel a cetățenilor Republicii Moldova menționați supra, care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți al acestui stat.

Întru realizarea intențiilor infracționale, în perioada anului 2015 până în prezent, Mocanu A., în baza înțelegerii prealabile cu membrii grupului criminal, s-a întâlnit cu potențialii migranți, cărora i-au fost explicate condițiile contractuale și de muncă în statul Israel, documentele necesare pentru deschiderea vizei de intrare și ședere în statul Israel și remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7000 dolari SUA pentru persoană, care urma a fi achitată acestora.

În continuare, Mocanu A., prin participație cu Mocanu T., SRL „David Credit” și SRL „Eminis Sevice”, urmărind scopul infracțional, a primit de la mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova, un set de documente, totodată, asumându-și angajamentul de a perfecta actele obligatorii pentru deschiderea vizei de muncă în statul Israel. În așa mod, de către Mocanu A., a fost organizată falsificarea certificatelor care atestă absolvirea cursurilor specializate de îngrijire a bătrânilor, comisiile medicale care atestă starea sănătății a migranților.

Ulterior, Mocanu A., acționând împreună cu membrii grupului criminal organizat, a perfectat pe numele migranților câte un pachet de documente falsificate în circumstanțe necunoscute, necesare pentru depunerea lor în acest scop la Consulatul Israelului din or. Kiev, R. Ucraina, precum și au instruit migranții cu privire la circumstanțele care urma să comunice în cadrul întrevederii ce urma să aibă loc la Consulat, cu prezentarea informației despre scopul plecării sale peste hotare.

Continuându-și acțiunile sale criminale, acționând în cadrul grupului criminal organizat, aflându-se în mun. Chișinău, Republica Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, a transmis migranților documentele necesare pentru depunerea lor la Consulatul Statului Israel din or. Kiev, Republica Ucraina, iar pentru organizarea ilegală acestor acțiuni, a primit de la ultimii, remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7000 dolari, pentru persoana.

Ulterior, Mocanu A., prin participație cu Mocanu T., SRL „David Credit” și SRL „Eminis Sevice”, a organizat transportarea migranților la Consulatul statului Israel din or. Kiev Ucraina, unde de către ultimii, la indicația membrilor grupului criminal au fost depuse seturile de acte falsificate, în baza cărora au fost perfectate vize de intrare și ședere, în temeiul cărora, migranții în mod ilegal au intrat pe teritoriul statului Israel.

Astfel, **Mocanu A.** prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, organizarea migrațiunii ilegale, adică *organizarea, în scopul obținerii, direct, a unui folos financiar, a intrării, șederii și tranzitării ilegale a teritoriului unui stat, a persoanei care nu este nici cetățean și nici rezident al acestui stat,*

săvârșită față de mai multe persoane, de către mai multe persoane, săvârșită de un grup criminal organizat.

În continuare, instanța de judecată a constatat că, începând cu anul 2015 până în prezent, **Societatea Comercială „Eminis Service” SRL**, desfășurând activitatea în XXXXX, având intenția comiterii infracțiunii de organizare a migrației ilegale pe teritoriul diferitor țări a persoanelor ce nu sunt cetățeni sau rezidenți a acestor state, urmărind realizarea acestei intenții infracționale și scopul obținerii unui profit din această activitate infracțională, a participat în calitate de coautor în cadrul grupul criminal organizat creat pentru comiterea infracțiunii menționate (organizarea migrației ilegale), format din Mocanu T. și Mocanu A. și SC „David Credit” SRL, repartizând rolurile între membrii acestei reuniuni a organizat migrația ilegală în statul Israel a mai multor cetățeni ai Republicii Moldova.

Astfel, în perioada vizată, „Eminis Service” SRL acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, repartizând rolurile între membrii grupului criminal, urmărind scopul obținerii profitului, încasând aproximativ câte 7 000 dolari SUA de la fiecare persoană, a întreprins acțiuni în vederea organizării intrării și șederii ilegale în statul Israel a cetățenilor Republicii Moldova menționați supra, care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți al acestui stat.

Întru realizarea intențiilor infracționale, în perioada anului 2015 până în prezent, „Eminis Service” SRL, în baza înțelegerii prelabile cu membrii grupului criminal, s-a întâlnit cu potențialii migrații, cărora i-au fost explicate condițiile contractuale și de muncă în statul Israel, documentele necesare pentru deschiderea vizei de intrare și ședere în statul Israel și remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7000 dolari SUA pentru persoană, care urma a fi achitată acestora.

În continuare, „Eminis Service” SRL, prin participație cu Mocanu T., Mocanu A. și SRL „David Credit”, urmărind scopul infracțional, a primit de la mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova, un set de documente, totodată, asumându-și angajamentul de a perfectă actele obligatorii pentru deschiderea vizei de muncă în statul Israel. În așa mod, de către membrii grupului, a fost organizată falsificarea certificatelor care atestă absolvirea cursurilor specializate de îngrijire a bătrânilor, comisiile medicale care atestă starea sănătății a migranților.

Ulterior, de către membrii grupului criminal organizat a fost organizat pe numele migranților câte un pachet de documente falsificate în circumstanțe necunoscute, necesare pentru depunerea lor în acest scop la Consulatul Israelului din or. Kiev, R. Ucraina, precum și au instruit migrații cu privire la circumstanțele care urma să comunice în cadrul întrevăderii ce urma să aibă loc la Consulat, cu prezentarea informației despre scopul plecării sale peste hotare.

Continuându-și acțiunile sale criminale, acționând în cadrul grupului criminal organizat, aflându-se în mun. Chișinău, Republica Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, a transmis migranților documentele necesare pentru depunerea lor la Consulatul Statului Israel din or. Kiev, Republica Ucraina, iar pentru organizarea ilegală acestor acțiuni, a primit de la ultimii, remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7 000 dolari, pentru persoana.

Ulterior, SRL „Eminis Service”, prin participație cu Mocanu T., Mocanu A. și SRL „David Credit”, a organizat transportarea migranților la Consulatul statului Israel din or. Kiev Ucraina, unde de către ultimii, la indicația membrilor grupului criminal au fost depuse seturile de acte falsificate, în baza cărora au fost perfectate vize de intrare și ședere, în temeiul cărora, migrații în mod ilegal au intrat pe teritoriul Statului Israel.

Astfel, SRL „Eminis Service” prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, organizarea migrațiunii ilegale, adică *organizarea, în scopul obținerii, direct, a unui folos financiar, a intrării, șederii și tranzitării ilegale a teritoriului unui stat, a persoanei care nu este nici cetățean și nici rezident al acestui stat, săvârșită față de mai multe persoane, de către mai multe persoane, săvârșită de un grup criminal organizat.*

Totodată, s-a constatat că începând cu anul 2015 până în prezent, **Societatea Comercială „David Credit” SRL**, cod fiscal 1012600033129, desfășurând activitatea în XXXXX, având intenția comiterii infracțiunii de organizare a migrației ilegale pe teritoriul diferitor țări a persoanelor ce nu sunt cetățeni sau rezidenți a acestor state, urmărind realizarea acestei intenții infracționale și scopul obținerii unui profit din această activitate infracțională, a participat în calitate de coautor în cadrul grupul criminal organizat creat pentru comiterea infracțiunii menționate (organizarea migrației ilegale), fondat din Mocanu T. și Mocanu A. și SC „Eminis Service” SRL, repartizând rolurile între membrii acestei reuniuni a organizat migrația ilegală în statul Israel a mai multor cetățeni ai Republicii Moldova.

Astfel, în perioada vizată, „David Credit” SRL, acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, repartizând rolurile între membrii grupului criminal, urmărind scopul obținerii profitului, încasând aproximativ câte 7 000 dolari SUA de la fiecare persoană, a întreprins acțiuni în vederea organizării intrării și șederii ilegale în statul Israel a cetățenilor Republicii Moldova menționați supra, care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți al acestui stat.

Întru realizarea intențiilor infracționale, în perioada anului 2015 până în prezent, «David Credit» SRL, în baza înțelegerii prealabile cu membrii grupului criminal, s-a întâlnit cu potențialii migrații, cărora i-au fost explicate condițiile contractuale și de muncă în statul Israel, documentele necesare pentru deschiderea vizei de intrare și ședere în statul Israel și remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7 000 dolari SUA pentru persoană, care urma a fi achitată acestora.

În continuare, „David Credit” SRL, prin participație cu Mocanu T., Mocanu A. și SRL „Eminis Service”, urmărind scopul infracțional, a primit de la mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova, un set de documente, totodată, asumându-și angajamentul de a perfectă actele obligatorii pentru deschiderea vizei de muncă în statul Israel. în așa mod, de către membrii grupului, a fost organizată falsificarea certificatelor care atestă absolvirea cursurilor specializate de îngrijire a bătrânilor, comisiile medicale care atestă starea sănătății a migranților.

Ulterior, de către membrii grupului criminal organizat a fost organizat pe numele migranților câte un pachet de documente falsificate în circumstanțe necunoscute, necesare pentru depunerea lor în acest scop la Consulatul Israelului din or. Kiev, R. Ucraina,

precum și au instruit migrații cu privire la circumstanțele care urma să comunice în cadrul întreprinderii ce urma să aibă loc la Consulat, cu prezentarea informației despre scopul plecării sale peste hotare.

Continuându-și acțiunile sale criminale, acționând în cadrul grupului criminal organizat, aflându-se în mun. Chișinău, Republica Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, a transmis migranților documentele necesare pentru depunerea lor la Consatul Statului Israel din or. Kiev, Republica Ucraina, iar pentru organizarea ilegală acestor acțiuni, a primit de la ultimii, remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7 000 dolari, pentru persoana.

Ulterior, SRL „David Credit”, prin participație cu Mocanu T., Mocanu A. și SRL „Eminis Service”, a organizat transportarea migranților la Consatul statului Israel din or. Kiev, Ucraina, unde de către ultimii, la indicația membrilor grupului criminal au fost depuse seturile de acte falsificate, în baza cărora au fost perfectate vize de intrare și ședere, în temeiul cărora, migrații în mod ilegal au intrat pe teritoriul Statului Israel.

Având ca bază factologică cele expuse, prima instanță a conchis în partea descriptivă a sentinței asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpaților în baza art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, organizarea migrațiunii ilegale, adică *organizarea, în scopul obținerii, direct, a unui folos financiar, a intrării, șederii și tranzitării ilegale a teritoriului unui stat, a persoanei care nu este nici cetățean și nici rezident al acestui stat, săvârșită față de mai multe persoane, de către mai multe persoane, săvârșită de un grup criminal organizat.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să se aplice față de inculpați, pe lângă pedeapsa de bază, pedeapsa complementară obligatorie sub forma privării de dreptul de exercitare a activității legate de prestarea serviciilor în domeniul angajării în câmpul muncii, peste hotarele Republicii Moldova, pe un termen de 5 ani, totodată mijloacele bănești ridicate în cadrul perchezițiilor pe cauza penală nominalizată, recunoscute în calitate de corpuri delictive, care, după expertizarea acestora, au fost transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat, de încasat în beneficiul statului, în valoare totală de: 89.788 dolari SUA, 14.860 euro, 58.365 lei MDL și 2.136 lei RON. Bunurile ridicate și anexate la materialele cauzei penale - documentele de constituire a persoanelor juridice, ștampilele, licențele, toate contractele și dosarele de împrumut între persoane fizice și SRL „David Credit”, actele depuse de persoanele fizice către SRL „David Credit”, în scopul contractării creditelor, recipisele de recepționare a actelor și certificatele de rambursare a împrumuturilor, certificatele de proprietate, titlurile de autentificare, certificatele de moștenire, certificatele cadastrale, contractele de vânzare - cumpărare a bunurilor imobile, pașapoarte ale bunurilor imobile, recunoscute și examinate în baza ordonanței din 16.10.2017 și a ordonanței din 04.12.2017 și 22.12.2017 - de restituit proprietarilor, după ce sentința va intra în vigoare.

Bunurile, recunoscute în calitate de corpuri delictive: Laptop de model Toshiba Satellite c660/1 TM, telefon mobil de model HTC, iphone de model 6+, planșeta de model ASUS K001, de culoare negru-albastru, telefon mobil de model Nokia, cartelele SIM Orange, telefon mobil de model FLY de culoare albă, purtătorul de informație de model

TRANSENT Store Get A XXXXX, de culoare negru - violet, purtătorul de informație de culoare violet cu inscripția FLASP, procesor de culoare negru-roșu - de confiscat în beneficiul statului, ca fiind bunuri utilizate în procesul comiterii infracțiunii; foițele, notițele, agendele, carnetele, mapele cu însemnări și notițe, ridicate în cadrul perchezițiilor și atașate la materialele cauzei penale - de păstrat la materialele cauzei.

În motivarea cerințelor din apel, procurorul a invocat următoarele:

- sentința este parțial ilegală și prea blândă în partea stabilirii pedepsei, or instanța a neglijat sancțiunea prevăzută la art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și nu a aplicat pedeapsa complementară obligatorie inculpaților;

- infracțiunea imputată acestora, pe lângă pedeapsa de bază, include pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, pe un termen de la 3 la 5 ani, sau cu lichidarea persoanei juridice;

- infracțiunea dată a fost comisă de către inculpați premeditat, în scopul obținerii unui profit material substanțial;

- instanța urmează să dispună confiscarea în proprietatea statului a mijloacelor bănești și a bunurilor rezultate din comiterea infracțiunilor (mijloacele bănești ridicate în cadrul perchezițiilor) cât și a bunurilor utilizate la comiterea infracțiunii (laptop de model Toshiba Satellite c660/1 TM, telefon mobil de model HTC, IPHONE de model 6+, Planșeta de model ASUS K001, de culoare negru-albastru, telefon mobil, de modelul NOKIA, cartelele SIM Orange, telefon mobil de model FLY de culoare albă, purtătorul de informație de model TRANSENT Store Get A XXXXX, de culoare negru - violet, purtătorul de informație de culoare violet cu inscripția HASP, procesor de culoare negru-roșu) - dar contrar prevederilor expuse supra, instanța a dispus prin sentință restituirea în beneficiul proprietarilor a tuturor mijloacelor bănești și a bunurilor ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la etapa urmăririi penale.

Potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, cu referire la rigorile art. 78 alin. (2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară care nu este obligatorie („cu sau fără”) prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată. Pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal. În situația dată, nici de către organul de urmărire penală, cu atât mai mult de către instanța de judecată nu a fost identificată nici o circumstanță excepțională care ar micșora esențial gravitatea faptei, care i-ar permite instanței să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie, chiar dacă inculpații și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate. Instanța, în sentința emisă, la pagina 13, alineatul 5 de sus, de fapt a și menționat acest aspect, însă ulterior, în text, a pus la baza atenuării pedepsei aplicate. În rezultatul activității infracționale, de către inculpați a fost obținut un venit infracțional de proporții.

Potrivit prevederilor pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție privind practica aplicării de către instanțele de judecată a dispozițiilor legale referitoare la confiscarea averii, bunuri rezultate din infracțiune constituie orice avantaj economic obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale. Avantajul economic poate consta într-un

bun de orice natură, corporal sau incorporeal, mobil sau imobil, precum și acte juridice sau documente care atestă un titlu sau un drept asupra unui bun. În situația data, bunurile ridicate în cadrul perchezițiilor reprezintă bunuri rezultate din infracțiune. Or, în cazul în care această infracțiune continuă nu ar fi avut loc, nu ar fi fost posibilă realizarea tuturor veniturilor menționate.

În consecință, potrivit rigorilor art. 106 Cod penal, de către acuzare a fost solicitată și confiscarea în proprietatea statului a mijloacelor bănești și a bunurilor atât rezultate din comiterea infracțiunilor (mijloacele bănești ridicate în cadrul perchezițiilor), cât și a bunurilor utilizate la comiterea infracțiunii (Laptop de model Toshiba Satellite c660/1 TM, Telefon mobil de model HTC, iPhone de model 6+ Planșeta de model ASUS K001, de culoare negru-albastru, telefon mobil, de modelul NOKIA , cartelele SIM orange, telefon mobil de model FLY de culoare albă, purtătorul de informație de model TRANSENT Store Get A XXXXX, de culoare negru violet, purtătorul de informație de culoare violet cu inscripția HASP, procesor de culoare negru-roșu). Contrar prevederilor expuse supra, instanța de judecată a dispus prin sentință restituirea proprietarilor a tuturor mijloacelor bănești și a bunurilor ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la etapa urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prima instanță a conchis corect că, Mocanu A., Mocanu T., SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, sunt vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal. În ceea ce privește cererea de apel declarată de către partea acuzării, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelantului precum că, instanța de fond a stabilit o pedeapsă prea blândă în privința inculpaților pentru faptele infracționale comise de aceștia.

Sanțiunea stabilită pentru comiterea infracțiunii expuse în art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal prevede amendă în mărime de la 1150 la 1350 unități convenționale sau închisoare de la 5 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpaților sunt considerate contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și căința sinceră. La materialele dosarului nu sunt probe care să ateste că inculpații ar fi fost anterior condamnați. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală în privința acestora nu au fost stabilite, nici temeuri de liberare de răspundere penală. Astfel, ca urmare a aplicării prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și a reducerii cu 1/4 din limitele pedepselor prevăzute de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, limitele pedepsei cu amendă aplicabile în prezenta cauză pentru persoane fizice sunt de la 863 unități convenționale (1/4 din 1150) la 1013 unități convenționale (1/4 din 1350), iar pentru persoanele juridice - de la 3000 unități convenționale (1/4 din 4000) la 4500 unități convenționale (1/4 din 6000).

La caz, au fost reținute doar circumstanțe atenuante - contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și căința activă, din materialele dosarului s-a stabilit că, inculpații

Mocanu A. și Mocanu T. au la întreținere 2 copii minori. În ceea ce privește SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, la materialele dosarului nu sunt probe care să ateste că acestea anterior ar fi fost atrase la răspundere penală. Totodată, s-a stabilit că, pe parcursul anilor 2015-2017, acestea au achitat la buget impozite în sumă totală de peste 900000 lei.

Prin urmare, reieșind din cele constatate supra și anume că, inculpații nu au comis anterior nici o infracțiune, și-au recunoscut integral vina, cauza fiind examinată în ordinea stabilită de art. 364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de prevalarea circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, reieșind din noile limite de pedeapsă stabilite conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal, care reglementează mecanismul influenței circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpaților poate fi atins prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate sau lichidarea persoanei juridice.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că, partea acuzării nu a prezentat dovezi care să demonstreze că, mijloacele bănești ridicate în cadrul perchezițiilor menționate au fost dobândite pe cale criminală, procurorul nu a prezentat probe care ar demonstra că, mijloacele financiare recunoscute în calitate de corpuri delictive în prezenta cauză penală au fost utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, rezultă din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, că au fost date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor, sunt deținute contrar dispozițiilor legale, sunt convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri.

În afară de aceasta, prin încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a stabilit că, mijloacele bănești ridicate în cadrul perchezițiilor nu au fost dobândite pe cale infracțională.

Instanța de apel a mai reținut că, pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în ședințele instanței de apel, acuzarea nu și-a motivat solicitarea de transmitere a mijloacelor bănești în beneficiul statului și nu a făcut trimitere la vreo dispoziție legală pe care și-a întemeiat pretenția respectivă.

Prin urmare, reieșind din cele menționate supra, în viziunea instanței de apel, prima instanță a conchis corect că, mijloacele bănești în sumă de 1.646 dolari SUA, 1.410 Euro, 2.136 de lei românești și 58.365 lei mld, ridicate în cadrul percheziției efectuate la 13.09.2017, la domiciliul lui Mocanu T. și Mocanu A. și mijloacele bănești în sumă de 83.042 de dolari SUA și 13.520 euro ridicate în cadrul percheziției efectuate la 13.09.2017 în oficiul SRL „David Credit” și 5.100 dolari SUA, ridicate din automobilul de model „Mercedes C 220” cu n/î XXXXX, care la moment se păstrează la Serviciul Fiscal de Stat - urmează a fi restituite proprietarilor la rămânerea definitivă a sentinței.

În ceea ce privește actele ridicate de la domiciliul lui Mocanu A., care prin ordonanța din 16.10.2017 au fost transmise la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a

CCTP al INI al IGP, instanța de apel a menționat că prima instanță a conchis corect că, acestea urmează a fi restituite proprietarilor la rămânerea definitivă a sentinței or, în cadrul urmăririi penale, acestea nu au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive.

Cu referire la actele ridicate în cadrul percheziției efectuate la sediul SRL „David Credit” și recunoscute în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 22.12.2017, prima instanță a conchis corect că, și acestea urmează a fi restituite proprietarilor la rămânerea definitivă a sentinței or, reieșind din prevederile art. 158 Cod de procedură penală, corpurile delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeieri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, împotriva deciziei a declarat recursul ordinar procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare, în instanța de apel, în alt complet de judecată. Procurorul a adus următoarele argumente în susținerea cererii:

- la stabilirea pedepsei inculpaților, pentru infracțiunea comisă, ambele instanțe de judecată nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 78 alin. (2) Cod penal, ajungând incorect la concluzia înlăturării pedepsei complementare, sub forma privării de dreptul de exercitare a activității legate de prestarea serviciilor în domeniul angajării în câmpul muncii peste hotarele R. Moldova, or inculpații nu au dat dovadă de o conduită profesională, dar dimpotrivă întreaga capacitate profesională a fost focalizată în scopul obținerii unui profit material substanțial în mod ilegal;

- în opinia procurorului unica metodă de reeducare și corijare, este condamnarea inculpaților, atât la pedeapsă principală, cât și prin stabilirea pedepsei complimentare, or argumentele invocate la adoptarea soluției prin care instanțele s-au mizat pe circumstanțe ce reies din personalitatea inculpaților, precum nu s-au aflat în conflict cu legea și prezența copiilor minori, nu pot substitui rezonanța infracțiunii și impactul acesteia asupra societății;

- potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, cu referire la prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complimentară care nu este obligatorie (cu sau fără) prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată. Pedeapsa complimentară obligatorie poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal;

- la caz, deși ambele instanțe de judecată au statuat asupra oportunității înlăturării pedepsei complimentare obligatorii, nu au identificat nici o circumstanță excepțională care ar permite înlăturarea acesteia;

- este lipsită de suport juridic și soluția instanței privind neaplicarea confiscării speciale, or potrivit prevederilor pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind practica aplicării de către instanțele de judecată a dispozițiilor legale referitoare la

confiscarea averii, bunuri rezultate din infracțiune constituie, orice avantaj economic obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale;

- confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial, care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sunt deținute contrar legii;

- în cazul de față, reieșind din gradul de implicare a făptașilor în acțiunile de organizare a migrațiunii ilegale, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, se deduce că, mijloacele financiare (ridicate în cadrul perchezițiilor, în valoare de 89.788 dolari SUA, 14.860 Euro și 58.365 lei MD și 2.136 lei RON) și bunurile rezultate din comiterea infracțiunilor, cât și bunurile utilizate în comiterea infracțiunii (laptop de model Toshiba Satellite c660/1 TM, telefon mobil de model HTC, iphone de model 6+, planșeta de model ASUS K001, de culoare negru-albastru, telefon mobil, de modelul NOKIA, cartelele SIM Orange, telefon mobil de model FLY de culoare albă, purtătorul de informație de model Transent Store Get A XXXXX, de culoare negru - violet, purtătorul de informație de culoare violet cu inscripția HASP, procesor de culoare negru-roșu) – urmează a fi confiscate în beneficiul statului, ca fiind bunuri utilizate la comiterea infracțiunii și rezultate din activitatea criminală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Mămăligă I., acționând în interesele inculpaților, a depus referință privitor la opinia asupra recursului declarat de procuror menționând că urmează a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat, deoarece înăsprirea nefondată a pedepsei va avea un caracter invers decât scopul stabilit de legislație. Aplicarea în privința inculpaților a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de prestare a serviciilor în domeniul angajării în câmpul muncii, se va răsfrânge negativ nu numai asupra familiei Mocanu, dar și a angajaților SC „Eminis Service” SRL, precum și asupra bugetului de stat care va fi lipsit de impozitele achitate de companie. Consideră lipsită de careva suport legal și solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea confiscării speciale asupra mijloacelor bănești ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la data de 13.09.2017.

8. Potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 februarie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror cu casarea parțială a deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în latura penală, în partea individualizării pedepsei, privind neaplicarea pedepsei complementare în privința persoanelor juridice SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, și în partea hotărârii cu privire la corpurile delictive și neaplicarea confiscării speciale, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei atacate au fost menținute.

Decizia nefiind susceptibilă contestării pe căile ordinare de atac, în partea în care a fost dispusă rejudecarea cauzei, în rest devenind irevocabilă.

9. În expunerea de motive care au stat la baza soluției de admitere a recursului declarat de partea acuzării, instanța de recurs a evidențiat următoarele aspecte de fapt și de drept.

Prima instanță i-a recunoscut vinovați și i-a condamnat în baza art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, pe: **Mocanu T. și Mocanu A.**, la amendă în mărime de câte 920 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 46.000 lei, fiecare; **SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL**, la amendă în mărime de câte 3300 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 165.000 lei, fiecare. Mijloacele bănești în sumă de 1.646 de dolari SUA, 1.410 euro, 2.136 de lei românești și 58.365 lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la data de 13.09.2017, la domiciliul lui Mocanu Tamara și Mocanu Anatolie și mijloacele bănești în sumă de 83.042 de dolari SUA și 13.520 de euro, ridicate în cadrul percheziției efectuate la data de 13.09.2017, în oficiul SC „David Credit” SRL, și 5.100 de dolari SUA, ridicate din automobilul de model „Mercedes C 220” cu n/î XXXXX, care la moment se păstrează la Serviciul Fiscal de Stat, s-a dispus a fi restituite proprietarilor la rămânerea definitivă a sentinței. Actele ridicate de la domiciliul lui Mocanu A., situat în mun. Chișinău, str. Roșiori 78, care prin ordonanța 16.10.2017 au fost transmise la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a CCTP al INI al IGP. Corpurile delictive: actele ridicate în cadrul percheziției efectuate la sediul SRL „David Credit”, recunoscute în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 22.12.2017, s-a dispus a fi restituite proprietarilor la rămânerea definitivă a sentinței.

Procurorul, în ordine de apel, a criticat sentința prin prisma faptului înlăturării pedepsei complimentare obligatorii și neaplicării confiscării speciale.

Însă, instanța de apel a respins ca nefondat apelul declarat și a menținut sentința, iar asupra argumentului procurorului privind aplicarea pedepsei complementare, a indicat doar că „... reieșind din cele constatate supra, și anume că, inculpații nu au comis anterior nici o infracțiune, și-au recunoscut integral vina, cauza fiind examinată în ordinea stabilită de art. 364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de prevalarea circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, reieșind din noile limite de pedeapsă stabilite conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală,... ținând cont de prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal, care reglementează mecanismul influenței circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale, Colegiul penal consideră că, prima instanță a conchis corect că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpaților poate fi atins prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate sau lichidarea persoanei juridice.”

Concluziile instanței de apel cu privire la neaplicarea pedepsei complementare în privința persoanelor juridice menționându-se că „scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpaților poate fi atins prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate”, nu sunt pe deplin argumentate din punct de vedere legal, astfel această instanță nu a dezbătut și nu s-a pronunțat asupra unuia din cele mai

esențiale motive invocate de procuror în ordine de apel, neexaminând cauza sub toate aspectele.

În opinia Colegiului anume argumentul enunțat mai sus a constituit fondul apelului asupra căruia instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea procurorului, acest motiv ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Totodată, s-a reținut că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa complementară în privința persoanelor juridice instanța de apel nu a ținut cont de faptul că art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 1150 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice. Astfel, din dispoziția normei menționate reiese că, pentru persoana juridică este obligatorie aplicarea pedepsei complementare „*cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice*.”

Pe când în speță instanța de apel a dispus neaplicarea pedepsei complementare persoanelor juridice, indicând că în cauză prevalează circumstanțe atenuante și lipsesc circumstanțe agravante, fără a lua în considerație că prezența exclusivă a circumstanțelor atenuante, duce la posibilitatea neaplicării pedepsei complementare **opționale**, iar pedeapsa complementară obligatorie, poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal, circumstanță care în cauză nu a fost identificată. La fel, instanța a respins solicitarea procurorului privind aplicarea pedepsei complementare și în privința inculpaților Mocanu T. și Mocanu A., deoarece art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede aplicarea pedepsei complementare numai în cazul aplicării pedepsei principale sub formă de închisoare, însă în cazul aplicării pedepsei sub formă de amendă, pedeapsa complementară nu este necesară.

Cu referire la corpurile delictelor, instanța de apel a menționat că „*partea acuzării nu a prezentat dovezi care să demonstreze incontestabil că, mijloacele bănești ridicate în cadrul perchezițiilor menționate au fost dobândite pe cale criminală, procurorul nu a prezentat probe care ar demonstra că, mijloacele financiare recunoscute în calitate de corpuri delictelor în prezenta cauză penală au fost utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, rezultă din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; că, au fost date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor, sunt deținute contrar dispozițiilor legale, sunt convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri.*”

În accepțiunea instanței de recurs, la soluționarea chestiunii cu privire la corpurile delictelor, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că:

- art. 106 Cod penal, prevede că confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate

sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

- în speță inculpații au fost recunoscuți vinovați pentru faptul că începând cu anul 2015 până în prezent, participând în cadrul grupului criminal organizat, au organizat intrarea pe teritoriul statului Israel, a mai multor persoane, perfectând pe numele migraților câte un pachet de documente falsificate în circumstanțe necunoscute, iar pentru organizarea ilegală a acestor acțiuni, au primit de la ultimii remunerația ilicită în sumă de 7.000 dolari, pentru persoană;

- prin ordonanțele de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 04 octombrie 2017, 04.12.2017 (f.d.170-175 v. I, f.d.46-55 v. II), au fost recunoscute drept corpuri delictive mijloacele bănești în sumă de 1.646 de dolari SUA, 1.410 Euro, 2.136 de lei românești și 58.365 lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la data de 13.09.2017, la domiciliul lui Mocanu Tamara și Mocanu Anatolie, domiciliați în mun. Chișinău, str. Roșiori 78 și mijloacele bănești în sumă de 83.042 de dolari SUA și 13.520 de euro, ridicate în cadrul percheziției efectuate la data de 13.09.2017, în oficiul SC „David Credit” SRL, amplasat pe adresa XXXXX și 5.100 de dolari SUA, ridicate din automobilul de model „Mercedes C 220” cu n/î XXXXX;

- prin procesul-verbal de percheziție din 13.09.2017 la domiciliul lui Mocanu Tamara și Mocanu Anatolie, au fost ridicate (Laptop de model Toshiba Satelite c660/l TM, telefon mobil de model HTC, iphone de model 6+, planșeta de model ASUS K001, de culoare negru-albastru, telefon mobil, de modelul NOKIA, cartelele SIM Orange, telefon mobil de model FLY de culoare albă, purtătorul de informație de model TRANSENT Store Get A XXXXX, de culoare negru - violet, purtătorul de informație de culoare violet cu inscripția HASP, procesor de culoare negru-roșu).

Prin urmare, pripit a fost dispus restituirea corpurilor delictive proprietarilor, fără a verifica dacă o parte din bunurile menționate au fost utilizate la săvârșirea infracțiunii, iar altă parte au rezultat din săvârșirea acesteia, în raport cu fapta comisă de inculpați, care din anul 2015 au organizat migrația ilegală a multor persoane, iar pentru fiecare persoană primeau suma de 7000 dolari (reieșind din documentele și dosarele personale ridicate prin procesele – verbale de percheziție) și condițiile în care a fost săvârșită infracțiunea (în cadrul acestei activități întocmeau pe numele migraților câte un pachet de documente falsificate), fiind un grup criminal organizat, care au avut o activitate infracțională, pe o perioadă îndelungată.

10. Rejudecând cauza, potrivit deciziei Colegiului Penal al curții de Apel Chișinău din 16 mai 2019 apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea neaplicării pedepsei complementare în privința persoanelor juridice SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, în partea hotărârii cu privire la corpurile delictive și în partea neaplicării confiscării speciale, cu pronunțarea unei noi hotărâri în aceste părți, după cum urmează:

- persoana juridică SC „Eminis Service” SRL recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și pedepsită, prin aplicarea prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu amendă în mărime de 3300 (trei mii trei sute) unități convenționale, ce constituie 165000 (una sută șazeci și

cinci mii) lei, se pedepsește complementar cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul migrației legale pe termen de 3 (trei) ani;

- persoana juridică SC „David Credit” SRL, recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și pedepsită, prin aplicarea prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu amendă în mărime de 3300 (trei mii trei sute) unități convenționale, ceea ce constituie 165000 (una sută șaiszeci și cinci mii) lei, se pedepsește complementar cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul migrației legale pe termen de 3 (trei) ani;

- sunt supuse confiscării speciale bunurile: mijloacele bănești în valoare totală de 1646 (o mie șase sute patruzeci și șase) dolari SUA, 1410 (mie patru sute zece) euro, 2136 (două mii o sută treizeci și șase) lei românești și 58365 (cincizeci și opt mii trei sute șaiszeci și cinci) lei moldovenești, ridicate la percheziția din 13 septembrie 2017 efectuată la domiciliul inculpaților Mocanu T. și Mocanu A., situat în mun. Chișinău, str. Roșiori nr. 78; mijloacele bănești în valoare totală de 83042 (optzeci și trei mii patruzeci și doi) dolari SUA și 13520 (treisprezece mii cinci sute douăzeci) euro ridicate la percheziția din 13 septembrie 2017 efectuată la oficiul SRL „David Credit” situat în XXXXX și 5100 (cinci mii o sută) dolari SUA ridicate din automobilul de modelul „Mercedes C 220” cu n/i XXXXX, care se păstrează la Serviciul Fiscal de Stat.

Celelalte dispoziții ale sentinței atacate au fost menținute.

11. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat următoarele considerente. Cu privire la motivele invocate în apelul procurorului, ce vizează aplicarea pedepsei complementare persoanelor juridice – privarea de dreptul de a desfășura activități legate de prestarea serviciilor în domeniul angajării în câmpul muncii peste hotarele Republicii Moldova, se apreciază ca fiind fondate.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală aplicată persoanelor juridice s-a constatat că primă instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 65 și 75 din Codul penal.

Prima instanță incorect a soluționat chestiunea privind aplicarea pedepsei complementare prevăzută în sancțiunea art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, or, potrivit normei vizate, la aplicarea pedepsei principale – amenda, aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice – este obligatorie.

Prezența exclusivă a circumstanțelor atenuante, duce la posibilitatea neaplicării pedepsei complementare opționale, iar pedeapsa complementară obligatorie, poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal, circumstanță care în prezenta cauză nu a fost identificată.

În atare situație, potrivit legii, se impune de a interveni în partea respectivă a sentinței atacate și de a aplica persoanelor juridice pedeapsa complementară - *privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate cu fixarea termenului corespunzător.*

Cu privire la confiscarea specială a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii și soluționarea chestiunii legate de corpurile delictive, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 98 și 106 Cod penal.

În speță, inculpații au fost recunoscuți vinovați pentru faptul că, începând cu anul 2015 până în prezent, participând în cadrul grupului criminal organizat, au organizat intrarea pe teritoriul statului Israel, a mai multor persoane, perfectând pe numele migraților câte un pachet de documente falsificate în circumstanțe necunoscute, iar pentru organizarea ilegală a acestor acțiuni, au primit de la ultimii remunerația ilicită în sumă de 7.000 dolari, pentru persoană;

Totodată, prin ordonanțele de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 4 octombrie 2017, 4 decembrie 2017 (vol. I, f. d. 170-175, vol. II, f. d. 46-55), au fost recunoscute drept corpuri delictive mijloacele bănești în sumă de 1 646 (una mie lase sute patru zeci și șase) de dolari SUA, 1 410 (una mie patru sute zece) Euro, 2 136 (două mii una sute trei zeci și șase) lei românești și 58 365 (cinci zeci și opt trei sute șase zeci și cinci) lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la data de 13 septembrie 2017, la domiciliul lui Mocanu T. și Mocanu A., domiciliați în mun. Chișinău, str. Roșiori 78, și mijloacele bănești în sumă de 83 042 (opt zeci și trei mii patru zeci și doi) dolari SUA și 13 520 (trei spre zece mii cinci sute două zeci) euro, ridicate în cadrul percheziției efectuate la data de 13 septembrie 2017, în oficiul SC „David Credit” SRL, amplasat pe adresa XXXXX și 5 100 (cinci mii una sute) dolari SUA, ridicate din automobilul de model „Mercedes C 220” cu numărul de înmatriculare XXXXX.

În atare situație, prima instanță incorect a dispus restituirea corpurilor delictive proprietarilor, fără a verifica dacă o parte din bunurile menționate au fost utilizate la săvârșirea infracțiunii, iar altă parte au rezultat din săvârșirea acesteia, în raport cu fapta comisă de aceștia, care din anul 2015 au organizat migrația ilegală a multor persoane, iar pentru fiecare persoană primeau suma de 7000 dolari (reieșind din documentele și dosarele personale ridicate prin procesele - verbale de percheziție) și condițiile în care a fost săvârșită infracțiunea (în cadrul acestei activități întocmeau pe numele migraților câte un pachet de documente falsificate), fiind un grup criminal organizat, care au avut o activitate infracțională, pe o perioadă îndelungată.

12. În continuare, avocatul Mămăligă Igor, acționând în interesele inculpaților, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel din 16 mai 2019, cu menținerea sentinței.

În primul rând, recurentul atenționează asupra faptului că, instanța de apel nu a luat în calcul prevederile art. 202 Cod procedură penală, potrivit cărora organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asigurătorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii, care constau în sechestrarea bunurilor mobile și imobile în conformitate cu art. 203-210 Cod procedură penală. În cazul în care organul de urmărire penală deținea careva probe care dovedeau faptul că sursele financiare ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la 13.09.2017 au fost dobândite pe cale infracțională și în privința lor poate fi aplicată confiscarea specială, atunci erau obligați de a întreprinde măsuri în vederea sechestrării lor în conformitate cu art. 203-205 Cod procedură penală.

În fapt, la faza urmăririi penale, organul de urmărire penală a înaintat către Judecătoria Chișinău, sediul Centru, două demersuri prin care a solicitat sechestrarea a

89788 dolari SUA, 14860 euro, 58365 lei MDL și 2136 lei RON. Prin încheierea instanței din 30.10.2017 și respectiv din 27.11.2017 s-au respins demersurile înaintate din motivul lipsei probelor ce ar dovedi dobândirea lor ilicită. Deci, prin încheierile instanței s-a stabilit că mijloacele bănești ridicate în cadrul perchezițiilor din 13.09.2017 nu au fost dobândite pe cale infracțională.

De asemenea, în opinia recurentului Curtea de Apel a dat o apreciere incorectă circumstanțelor cazului și a adoptat o hotărâre ilegală în privința corpurilor delictate atașate la cauza penală. Drept corp delict, conform art. 158 alin. (1) Cod procedură penală, sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

În speță, instanța de fond a reținut că, în cadrul examinării cazului, procurorul nu a prezentat careva probe, care ar determina că mijloacele financiare recunoscute în calitate de corp delict au fost utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, rezultă din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, sunt date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor, sunt deținute contrar dispozițiilor legale, sunt convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiune sau din veniturile de la aceste bunuri, constituie obiectul infracțiunii de spălare de bani sau de finanțare a terorismului și nu a făcut nici o trimitere la vreo dispoziție legală pe care și-a întemeia pretenția respectivă. Din considerentele expuse instanța a concluzionat privind imposibilitatea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal în cazul respectiv.

Mai mult, în conformitate cu art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 al Protocolului nr. 1 a Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale, averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Decizia instanței de a supune confiscării sursele financiare, fără a ține cont de prevederile sus citate în lipsa totală a probelor ce confirmă caracterul ilicit al mijloacelor bănești este ilegală. La primirea deciziei privind confiscarea surselor bănești, Colegiul penal sa bazat doar pe presupuneri, fără a invoca careva motive de fapt și de drept în susținerea deciziei adoptate.

Nu a ținut cont instanța și de faptul că, prin încheierile Judecătorei Chișinău sediul Centru din 30.10.2017 și respectiv din 27.11.2017 s-au respins demersurile înaintate de către procuror privind aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești ridicate de le învinuiți în cadrul perchezițiilor. Hotărârile respective nu au fost atacate de către organul de urmărire penală prin intermediul căilor de atac prevăzute de legislația în vigoare ele căpătând autoritate de lucru judecat. În asemenea circumstanțe apărarea consideră că prin decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a încălcat principiul securității raporturilor juridice, principiu prevăzut de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, apărătorul a consemnat că, la individualizarea pedepsei, în decizia din 16 mai 2019 nu s-a ținut cont de prevederile art. 7 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață a acestuia și nu în ultimul rând că inculpații și-au recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor cercetate la urmărirea penală conform prevederilor art. 364¹ Cod penal. Prima instanță, la individualizarea și stabilirea pedepsei, a luat în considerare lipsa în materialele cauzei penale a acțiunii civile precum și lipsa plângerilor din partea persoanelor fizice sau juridice privind cauzarea prejudiciului material sau de altă natură în urma acțiunilor învinuiților. Mai mult, s-a luat în considerare de către instanță și faptul că, pe tot parcursul activității inculpaților în domeniul respectiv, în adresa organelor abilitate din Republica Moldova n-au parvenit de la organele de resort din Statul Israel careva reclamații ce s-ar referi la activitatea inculpaților și care ar știrbi din prestigiul Republicii Moldova.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

13. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocat menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca vădit neîntemeiat, decizia instanței de apel fiind legală și întemeiată.

14. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele expuse în continuare.

Potrivit celor consemnate în dispoziția art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursurile declarate împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și urmează să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora. Deci, rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile stipulate în art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, când eroarea admisă poate fi corectată de instanța de recurs la această etapă a procedurilor.

În concret, Colegiul Penal lărgit conchide asupra admiterii recursului ordinar declarat de avocatul Mămăligă Igor în numele inculpaților, persoanelor fizice Mocanu A., Mocanu T. și a persoanelor juridice SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL cu casarea parțială a deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2019 și a sentinței Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2018, în partea dispunerii confiscării speciale a bunurilor în temeiul art. 106 Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit căreia se supun confiscării speciale: suma de 7000 (șapte mii) dolari SUA, ridicată în cadrul percheziției din 13 septembrie 2017, efectuată la oficiul SRL „David Credit”, cu sediul în XXXXX, iar restul bunurilor și

anume: mijloacele bănești în sumă de 1646 (o mie șase sute patruzeci și șase) dolari SUA; 1410 (o mie patru sute zece) euro, 2136 (două mii o sută treizeci și șase) lei românești și 58365 (cincizeci și opt mii trei sute șazeci și cinci) lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la 13 septembrie 2017, la domiciliul inculpaților Mocanu T. și Mocanu A., situat în mun. Chișinău str. Roșiori 78 și mijloacele bănești în sumă de 76042 (șaptezeci și șase mii patruzeci și doi) dolari SUA și 13520 (treisprezece mii cinci sute douăzeci) euro ridicați în cadrul percheziției efectuate la 13 septembrie 2017 în oficiul SRL „David Credit” amplasat pe adresa XXXXX și 5100 (cinci mii o sută) dolari SUA ridicați din automobilul de marcă „Mercedes C 220” cu n/î XXXXX, care la moment se păstrează la serviciul Fiscal de Stat, urmează de restituit proprietarilor.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor menționate supra se vor menține.

Pentru a demonstra argumentativ justetea unei atare soluții, Colegiul se va referi prioritar la aspectele defectuoase în partea soluționării de către instanțele de fond a chestiunii legate de confiscarea bunurilor inculpaților, care a constituit temeiul nemijlocit al casării deciziei recurate, după care va releva considerentele ce au condiționat menținerea soluției Curții de Apel Chișinău în partea stabilirii pedepsei complementare persoanelor juridice SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, condamnate în baza art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

14.1. Analizând motivele fixate în recurs, Colegiul Penal lărgit constată că recurentul este îndreptățit să afirme că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea dispunerii confiscării speciale a contravalorii bunurilor folosite la comiterea sau rezultate din comiterea infracțiunii prevăzute de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal de către cei patru inculpați, astfel instanța de apel eșuând să formuleze un minim necesar de motivare privitor la dispunerea unei atare măsuri.

Colegiul Penal lărgit, verificând criticele recurentului, în raport cu actele cauzei, constată că instanța, judecând apelul, nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și vădit nemotivată în partea dispunerii confiscării speciale, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Din actul contestat este evident că decizia Curții de Apel Chișinău nu cuprinde relevarea considerentelor, precum și a temeiurilor de fapt și de drept, care au fundamentat concluzia despre necesitatea aplicării confiscării speciale asupra mijloacelor bănești în sumă totală de: 1646 (o mie șase sute patruzeci și șase) dolari SUA; 1410 (o mie patru sute zece) euro, 2136 (două mii o sută treizeci și șase) lei românești și 58365 (cincizeci și opt mii trei sute șazeci și cinci) lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la 13 septembrie 2017, la domiciliul inculpaților Mocanu T. și Mocanu A., situat în mun. Chișinău str. Roșiori 78 și mijloacele bănești în sumă de 83042 (optzeci și trei mii patruzeci și doi) dolari SUA și 13520 (treisprezece mii cinci sute douăzeci) euro ridicați în cadrul percheziției efectuate la 13 septembrie 2017 în oficiul SRL „David Credit” amplasat pe adresa XXXXX și 5100 (cinci mii o sută) dolari SUA ridicați din automobilul de marcă „Mercedes C 220” cu n/î XXXXX.

În principiu, lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil. În același timp se precizează că, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face

parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

În speță, după cum s-a relevat deja, instanța de apel, rejudecând cauza, nu a expus în textul deciziei adoptate la 16 mai 2019, un minim necesar de argumentare pentru a confirma legalitatea și necesitatea dispunerii confiscării speciale a bunurilor inculpaților într-un quantum bănesc atât de semnificativ. Tot aici, este important de a remarca și faptul că, deși instanța de recurs, anterior, prin decizia de remitere la rejudecare a fixat în motivare că unul din temeiurile casării deciziei instanței de apel din 3 octombrie 2018 s-a referit la faptul că: „... *pripit a fost dispus restituirea corpurilor delictive proprietarilor, fără a verifica dacă o parte din bunurile menționate au fost utilizate la săvârșirea infracțiunii, iar altă parte au rezultat din săvârșirea acesteia, în raport cu fapta comisă de inculpați, care din anul 2015 au organizat migrația ilegală a multor persoane, iar pentru fiecare persoană primeau suma de 7000 dolari (reieșind din documentele și dosarele personale ridicate prin procesele – verbale de percheziție) și condițiile în care a fost săvârșită infracțiunea (în cadrul acestei activități întocmeau pe numele migranților câte un pachet de documente falsificate), fiind un grup criminal organizat, care au avut o activitate infracțională, pe o perioadă îndelungată*”, totuși, nici interpretarea textuală, nici cea funcțională a celor recomandate de Curte nu ne permite să statuăm că aceasta s-ar fi insinuat că măsura confiscării urmează a fi aplicată în mod obligatoriu în această speță.

Mai degrabă, din considerentele expuse supra, se poate de conchis că Curtea Supremă de Justiție i-a sugerat instanței de apel ca, rejudecând cauza, să determine dacă caracterul ilicit de proveniență a bunurilor, a căror confiscare se cere, se dovedește indubitabil prin careva acte confirmative. Or, în sensul alin. (3) al art. 46 din Constituție, principiul constituțional al prezumției dobândirii licite a averii instituie o protecție generală ce se aplică tuturor persoanelor, în egală măsură și în același volum. În același context, merită atenție faptul că art. 54 din Constituție, urmează a fi interpretat în coroborare cu articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, în sensul în care impune exigența ca orice ingerință în dreptul de proprietate să aibă o bază legală, suficient de accesibilă, clară și previzibilă. Proprietatea este unul dintre domeniile referitor la care Curtea Europeană a statuat aplicabilitatea art. 6 din Convenția Europeană, adică garanțiile instituite de această normă sunt incidente și pentru cauza noastră. În speță, instanța de apel, prin motivarea formulată și pusă la baza confiscării mijloacelor bănești ce aparțineau inculpaților, indubitabil că a admis o ingerință neproportională în dreptul acestora la proprietate.

Așadar, subiectul disputat în această cauză la etapa judecării prezentului recurs se referă la modalitatea de aplicare de către instanța de apel a prevederilor art. 106 Cod penal – confiscarea specială a bunurilor infracționale și legalitatea aplicării acestei măsuri. *Inter alia*, limitele în care s-a încadrat instanța de apel la acest subiect pot fi rezumate la următoarele: „18.2. *În speță, inculpații au fost recunoscuți vinovați pentru faptul că, începând cu anul 2015 până în prezent, participând în cadrul grupului criminal organizat, au organizat intrarea pe teritoriul statului Israel a mai multor persoane, perfectând pe*

numele migraților câte un pachet de documente falsificate în circumstanțe necunoscute, iar pentru organizarea ilegală a acestor acțiuni, au primit de la ultimii remunerația ilicită în sumă de 7.000 dolari, pentru persoană.

Totodată, prin ordonanțele de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 4 octombrie 2017, 4 decembrie 2017 (vol. I, f. d. 170-175, vol. II, f. d. 46-55), au fost recunoscute drept corpuri delictive mijloacele bănești în sumă de 1646 (una mie lase sute patru zeci și șase) de dolari SUA, 1410 (una mie patru sute zece) Euro, 2136 (două mii una sute trei zeci și șase) lei românești și 58365 (cinci zeci și opt trei sute șase zeci și cinci) lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la data de 13 septembrie 2017, la domiciliul lui Mocanu T. și Mocanu A., domiciliu în mun. Chișinău, str. Roșiori 78, și mijloacele bănești în sumă de 83042 (opt zeci și trei mii patru zeci și doi) dolari SUA și 13520 (trei spre zece mii cinci sute două zeci) euro, ridicate în cadrul percheziției efectuate la data de 13 septembrie 2017, în oficiul SC „David Credit” SRL, amplasat pe adresa XXXXX și 5100 (cinci mii una sute) dolari SUA, ridicate din automobilul de model „Mercedes C 220” cu numărul de înmatriculare XXXXX.”

După care a urmat concluzia că: „18.3. În atare situație, prima instanță incorect a dispus restituirea corpurilor delictive proprietarilor, fără a verifica dacă o parte din bunurile menționate au fost utilizate la săvârșirea infracțiunii, iar altă parte au rezultat din săvârșirea acesteia, în raport cu fapta comisă de inculpați, care din anul 2015 au organizat migrația ilegală a multor persoane, iar pentru fiecare persoană primeau suma de 7000 dolari (reieșind din documentele și dosarele personale ridicate prin procesele-verbale de percheziție) și condițiile în care a fost săvârșită infracțiunea (în cadrul acestei activități întocmeau pe numele migraților câte un pachet de documente falsificate), fiind un grup criminal organizat, care au avut o activitate infracțională, pe o perioadă îndelungată.”

În pct. 18 din decizia contestată, instanța de apel, mai mult decât concis, concluzionează că este oportun de a aplica în cauză confiscarea specială a bunurilor utilizate sau destinate pentru săvârșirea infracțiunii rezultate din infracțiune, precum și a oricăror venituri din valorificarea acestora, depistate și ridicate de la inculpați. În opinia Colegiului, este inacceptabil faptul că, instanța de apel, în partea confiscării, nu a coroborat cu actele cauzei măsura aplicată față de inculpați și nu a analizat legalitatea și proporționalitatea unei atare penalități, în raport cu învinuirea adusă acestora.

Deși din interpretarea dispoziției art. 106 alin. (1) – (2) din Codul penal, la *prima facie*, se pare că legiuitorul a instituit o normă imperativă ce l-ar obliga pe magistratul care judecă cauza să se pronunțe mereu pentru confiscarea obiectelor utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, totuși o astfel de interpretare și aplicare a normei vizate este inadmisibilă și vine în contradicție cu statuările Curții Europene, practica judiciară națională și recomandările în această materie formulate de Plenul Curții Supreme de Justiție.

Pornind de la statuările Curții Europene în abordarea subiectului legat de confiscare, fie aceasta specială sau extinsă, urmează de evidențiat următoarele aspecte, cu titlul de principiu, care rezidă din jurisprudența sa. Și anume, Curtea a constatat în numeroase cauze că era legitim ca autoritățile interne competente să emită decizii de confiscare pe

baza preponderenței probelor care sugerau că veniturile legale ale părților adverse nu erau suficiente pentru a achiziționa bunurile în cauză (*a se vedea, de exemplu, cauza Gogitidze și alții vs. Georgia, hotărârea din 12 mai 2015, pct. 107*). Într-adevăr, în cazul în care o decizie de confiscare a fost rezultatul procedurii legate de produse provenind din infracțiuni grave, Curtea nu a solicitat probarea „dincolo de orice îndoială rezonabilă” a originii ilicite a bunurilor în cadrul unor astfel de proceduri. În schimb, probarea pe baza balanței probabilităților sau a probabilității ridicate a unei origini ilicite, coroborată cu incapacitatea de a proba contrariul, s-a constatat a fi suficientă în sensul criteriului proporționalității, în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1.

Autorităților interne li s-a acordat marjă de apreciere discreționară, în temeiul Convenției, pentru a aplica măsuri de confiscare nu numai persoanelor direct acuzate de infracțiuni, ci și membrilor familiilor acestora și altor rude apropiate care au fost prezumate a deține și administra bunuri „obținute ilicit” în mod neoficial în numele persoanelor suspectate de săvârșirea infracțiunilor, sau care nu au obținut statutul *bona fide* necesar (*a se vedea, printre multe alte altele, Arcuri și alții împotriva Italiei (dec.), nr. 52024/99, CEDO 2001-VII; Webb împotriva Regatului Unit (dec.), nr. 56054/00, 10 februarie 2004; Morabito și alții împotriva Italiei (dec.), 58572/00, 7 iunie 2005; și Saccoccia împotriva Austriei, nr. 69917/01, pct. 87 - 91, 18 decembrie 2008; a se compara, de asemenea, cu cauza mai recentă Silickienė împotriva Lituaniei, nr. 20496/02, 10 aprilie 2012, pct. 60-70*).

Abordarea constantă a Curții în cauzele care implicau confiscarea bunurilor considerate de instanțele naționale a fi fost obținute ilegal și atunci când confiscarea avea ca scop prevenirea utilizării acestor bunuri în detrimentul comunității a fost aceea că confiscarea constituie un control al folosinței bunurilor în sensul celui de-al doilea paragraf al art. 1 din Protocolul nr. 1 (*a se vedea S.C. Fiercolect Impex S.R.L. împotriva României, nr. 26429/07, pct. 57, 13 decembrie 2016; și Silickienė, citată anterior, pct. 62*). Această dispoziție conferă statului dreptul de a adopta „legile pe care le consideră necesare pentru a controla folosința bunurilor conform interesului general” (*a se vedea Arcuri și alții, decizie citată anterior*).

Totuși, Curtea a statuat în repetate rânduri că o ingerință în dreptul de proprietate trebuie să fie **prevăzută de lege și să urmărească unul sau mai multe scopuri legitime**. În plus, trebuie să existe un **raport rezonabil de proporționalitate** între mijloacele utilizate și scopurile urmărite. Cu alte cuvinte, trebuie să se stabilească, în fiecare caz în parte, dacă a fost păstrat un echilibru între cerințele interesului general și interesele persoanelor în cauză (*a se vedea Silickienė, citată anterior, pct. 63*).

Inter alia, pe aceeași linie de considerente, se menționează că Comisia de la Veneția, în Avizul intermediar formulat pentru Bulgaria, la proiectul de lege privind confiscarea în favoarea statului a bunurilor obținute ilegal, adoptat în cadrul celei de a 82-a sesiune plenară (Veneția, 12-13 martie 2010), a menționat că: „Este important ca legiuitorul să precizeze nivelul probelor care trebuie respectat de către autorități, pentru a obține confiscarea bunurilor, în scopul de a evita ca această confiscare să fie echivalentă unei ingerințe nejustificate față de interesat, a dreptului său la folosirea bunurilor sau atingerii la procesul echitabil sau a dreptului său la egalitate de tratament. Această precizare este,

de altfel, sursă de uniformizare, asigură securitatea și previzibilitatea juridică, fiind o garanție că dispozițiile care reglementează procedura confiscării emană de la corpul legislativ, și nu de la puterea judiciară, ceea ce, în mod particular, este indispensabil în statele unde justiția este mai puțin obișnuită cu proceduri de confiscare și amenințată de corupție.”

În hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție privind practica judiciară în cauzele referitoare la contrabandă, eschivarea de la achitarea plăților vamale și contravențiile vamale, nr. 5 din 24 decembrie 2010, cu modificările ei ulterioare, a fost evidențiat faptul că, instanța, la aplicarea concomitentă (sublinierea ne aparține) a pedepsei penale și a confiscării obiectelor contrabandei, transmiterii bunurilor, forțat și gratuit, a obiectelor, uneltelor menționate ale contrabandei în proprietatea statului, va ține cont de necesitatea unor penalități proporționale.

La trecerea forțată a corpurilor delictive în proprietatea statului, instanța de judecată urmează să verifice această situație prin prisma principiilor rezultate din jurisprudența Curții Europene: 1) dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmărește un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică și 4) dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

Din considerentele arătate, se opinează că, pentru interpretarea și aplicarea confiscării speciale, prin prisma aprecierii „*justului echilibru*” între gravitatea faptei săvârșite, personalitatea făptuitorului, sancțiunea ce urmează a fi aplicată și ingerința asupra proprietății persoanei culpabile, urmează a se ține seama de principiul proporționalității.

În această ordine de idei, abordându-l de la general la particular, principiul proporționalității, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituție, presupune că orice restrângere trebuie stabilită și aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută și în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică. Dacă nu există dispoziții legale care să determine limitele proporționalității, problema se soluționează pornind de la situațiile și circumstanțele concrete (de fapt), care trebuie verificate și apreciate de către autoritatea (instanța), în fața căreia se invocă neproporționalitatea.

Astfel, deși prevederile art. 106 din Codul penal nu determină expres limitele proporționalității confiscării speciale a bunurilor, aceasta nu înseamnă că acest procedeu, pe larg utilizat la judecarea cauzelor privind confiscarea de către Întitul For de la Strasbourg și oglindit în hotărârile și deciziile sale, nu trebuie folosit de către judecătorii autohtoni, atunci când au a se pronunța asupra confiscării bunurilor, fie ele *objectum sceleris, instrumentum sceleris* sau *productum sceleris*, odată ce potrivit art. 7 alin. (8) din Codul de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.

Recomandări similare de interpretare și aplicare a instituției confiscării speciale a bunurilor infracționale, se regăsesc și în practica judiciară a Curții Supreme de Justiție, atenționându-se asupra faptului că, de fiecare dată, instanțele de fond, aplicând acest mecanism de sancționare, urmează să țină cont de necesitatea instituirii unor penalități proporționale și să verifice această situație, anume prin prisma „*triplului test*”, constant

emanat din jurisprudența CtEDO, care presupune trei condiții asumate corelativ pentru a justifica și argumenta o restricție adusă: *a) limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică.* Așadar, principiul proporționalității, în accepțiunea sa clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate, urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor și echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor, care urmează a fi utilizate, în vederea atingerii unui scop predefinit.

Obiectivele consemnate supra pot fi atinse doar prin motivarea corespunzătoare a soluției de aplicare a confiscării speciale, ceea ce în cauza dată nu a fost realizat. Or, formalismul de care a uzat instanța de apel în expunerea argumentelor în favoarea confiscării bunurilor (mijloacelor bănești) ce aparțineau inculpaților, nu poate atinge pragul minim necesar de motivare în acest sens.

Colegiul Penal lărgit fiind consecvent în raționamente, relevă că simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare, fiind necesar de stabilit, dacă măsura confiscării nu este vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunurile supuse confiscării (*a se vedea cauza Bendenoun vs. Franța din 24.02.1994*).

Și cel mai important, dacă cuantificat, bunurile supuse confiscării, reprezintă contravaloarea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Din actele cauzei, se desprind mai multe considerente neluate în seamă de instanța de apel, ceea ce a dus la aplicarea arbitrară a măsurii confiscării asupra tuturor bunurilor ce aparțin inculpaților și care au fost ridicate de la aceștia în cadrul măsurilor procesuale efectuate la etapa urmăririi penale.

Prioritar, Colegiul ține să evidențieze faptul că această cauză a fost judecată în procedura simplificată, reglementată de art. 364¹ Cod de procedură penală, potrivit căreia judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum acestea sunt menționate în rechizitoriul. Potrivit alin. (1) din aceeași normă procesuală, recunoașterea celor săvârșite de inculpat vizează totalitatea faptelor reținute în sarcina acestuia, inclusiv prejudiciul consemnat de procuror în rechizitoriu, ca fiind cauzat prin comiterea infracțiunii imputate. Din actele cauzei se reține că, fiind verificată legalitatea admiterii procedurii simplificate, de către instanța de apel, în primul set al procedurilor, aceasta a fost recunoscută ca legală, ceea ce presupune că nu a fost afectată de careva vicii de procedură.

Ulterior, soluția instanței de apel, fiind verificată de instanța de recurs, potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 februarie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror cu casarea parțială a deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în latura penală, în partea individualizării pedepsei, privind neaplicarea pedepsei complementare în privința persoanelor juridice SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, și în partea hotărârii cu privire la corpurile delictive și neaplicarea confiscării speciale, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Celelalte dispoziții ale deciziei atacate au fost menținute. Decizia nefiind

susceptibilă contestării pe căile ordinare de atac, în partea în care a fost dispusă rejudecarea cauzei, în rest devenind irevocabilă.

Prin urmare, în partea constatării vinovăției inculpaților în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal pentru faptele imputabile acestora prin rechizitoriu, soluția este deja devenită irevocabilă, nefiind pasibilă modificărilor.

În esență, potrivit bazei factologice reținute de prima instanța în sarcina inculpaților, aceștia au fost recunoscuți vinovați pentru faptul că, începând cu anul 2015 până în prezent, activând în cadrul unui grup criminal organizat, având intenția comiterii infracțiunii de organizare a migrației ilegale a mai multor persoane, urmărind realizarea acestei intenții infracționale și scopul obținerii unui profit din această activitate, repartizând rolurile între membrii acestei reuniuni au organizat migrația ilegală în statul Israel a **mai multor cetățeni ai Republicii Moldova.** Astfel, în perioada vizată, membrii grupului, **încasând aproximativ câte 7000 dolari SUA de la fiecare persoană,** au întreprins acțiuni în vederea organizării intrării și șederii ilegale în statul Israel a cetățenilor Republicii Moldova **menționați supra,** care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai acestui stat. Întru realizarea intențiilor infracționale, în perioada anului 2015 până în prezent, membrii grupului criminal s-au întâlnit cu potențialii migranți, cărora le-a explicat condițiile contractuale și de muncă în statul Israel, documentele necesare pentru deschiderea vizei de intrare și ședere și remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7000 dolari SUA pentru persoană, care urma a fi achitată acestora. Continuându-și acțiunile criminale, acționând în cadrul grupului criminal organizat, aflându-se în mun. Chișinău, Republica Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu membrii acestuia, au transmis migranților documentele necesare pentru depunerea lor la Consulatul Statului Israel din or. Kiev, Republica Ucraina, iar pentru organizarea ilegală a acestor acțiuni, **au primit de la ultimii, remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7000 dolari, de persoană.**

De fapt, se pretinde că inculpații au încasat suma de 7000 dolari SUA de la fiecare persoană ce a fost „ajutată” de aceștia să emigreze în statul Israel, neavând asupra lor actele necesare pentru deplasare în acest stat în mod legal. Totodată, în descrierea faptei infracționale, procurorul, în rechizitoriu, nu a sumat prejudiciul cauzat pentru comiterea infracțiunii de migrație ilegală imputabilă celor patru co-inculpați: Mocanu A., Mocanu T., SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL și nici nu a arătat care sunt acele persoane ce au beneficiat de serviciile acestora pentru a se deplasa ilegal pe teritoriul statului Israel.

Din aceste considerente, nu este clar cum instanța de apel a determinat faptul că, toate mijloacele bănești și bunurile ridicate în cadrul perchezițiilor de la inculpați, constituie bunuri obținute în cadrul activității infracționale, care urmează a fi trecute în contul statului.

Din situația de fapt descrisă, Colegiul Penal lărgit observă că „bunurile” în cauză, confiscate printr-o hotărâre judecătorească, au o valoare care depășește considerabil suma de 7000 dolari SUA, amintită în repetate rânduri în actul de învinuire și cel de sesizare a instanței. *Per a contrario*, nu există nici un indiciu în desfășurarea acestor proceduri care

să sugereze că mijloacele financiare confiscate, *ad integrum*, constituie indubitabil „bunuri”, obținute din activitatea ilegală desfășurată de inculpați.

Or, dispoziția art. 106 alin. (2¹) Cod penal, prevede expres că dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea partea din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri.

În opinia Colegiului, măsura confiscării a fost aplicată de instanța de apel pe baza unei probabilități ridicate că „bunurile” în cauză să fi avut o origine ilicită, versiune necoroborată cu baza factologică reținută de instanțe.

În sfârșit, instanța de recurs nu poate ignora circumstanțele specifice subsecvente cauzei, care au determinat Curtea de Apel Chișinău să adopte această măsură asiguratorie împotriva inculpaților, în special, ținând seama de activitatea infracțională desfășurată de Mocanu A., Mocanu T., SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, pe o perioadă relativ îndelungată de timp, de aceea se conchide că procedura în prezenta cauză nu poate fi considerată integral ca arbitrară.

Având în vedere marja largă de apreciere a sumei prejudiciului, pe care a insinuat-o procurorul în rechizitoriu, prin utilizarea unor sintagme ca: **mai multor cetățeni ai Republicii Moldova, încasând aproximativ câte 7000 dolari SUA de la fiecare persoană, menționați supra, au primit de la ultimii, remunerația ilicită în sumă de aproximativ 7000 dolari, de persoană,** Colegiul Penal lărgit consideră rezonabil și proporțional de a dispune confiscarea specială a 7000 (șapte mii) dolari SUA, ridicați în cadrul percheziției din 13 septembrie 2017, efectuată la oficiul SRL „David Credit”, cu sediul în XXXXX, iar restul bunurilor și anume: mijloacele bănești în sumă de 1646 (o mie șase sute patruzeci și șase) dolari SUA; 1410 (o mie patru sute zece) euro, 2136 (două mii o sută treizeci și șase) lei românești și 58365 (cincizeci și opt mii trei sute șaiszeci și cinci) lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la 13 septembrie 2017, la domiciliul inculpaților Mocanu T. și Mocanu A., situat în mun. Chișinău str. Roșiori 78 și mijloacele bănești în sumă de 76042 (șaptezeci și șase mii patruzeci și doi) dolari SUA și 13520 (treisprezece mii cinci sute douăzeci) euro ridicați în cadrul percheziției efectuate la 13 septembrie 2017 în oficiul SRL „David Credit” amplasat pe adresa XXXXX și 5100 (cinci mii o sută) dolari SUA ridicați din automobilul de marcă „Mercedes C 220” cu n/i XXXXX, care la moment se păstrează la serviciul Fiscal de Stat, urmează de restituit proprietarilor.

În rezumat la cele expuse, Colegiul concluzionează că prin confiscarea sumei de 7000 (șapte mii) dolari SUA, în baza art. 106 Cod penal, ingerința în dreptul inculpaților la respectarea bunurilor lor nu a este disproporționată în raport cu scopul legitim urmărit de remediere a drepturilor fundamentale a acestora afectate prin soluția instanței de apel.

14.2. Cu privire la criticele recurentului ce vizează neproporționalitatea pedepsei complementare aplicate persoanelor juridice SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, prin decizia instanței de apel din 16 mai 2019, Colegiul le apreciază ca fiind vădit nefondate, având la bază aceleași raționamente, expuse în descriptivul deciziei anterioare a Curții Supreme de Justiție, care în mare parte au și condiționat casarea soluției instanței de apel în primul set al procedurilor.

Prin urmare, speței îi sunt aplicabile principiile de individualizare a pedepsei descrise anterior de instanța de recurs, care a atras atenția asupra faptului că, sancțiunea de la art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsa pentru persoana juridică sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate sau lichidarea persoanei juridice. Adică, din structura logico-juridică a sancțiunii prevăzute pentru comiterea infracțiunii de organizare a migrație ilegale, rezultă că, pentru persoana juridică, este obligatorie aplicarea pedepsei complementare „cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate sau lichidarea persoanei juridice”, aceasta neținând de aprecierea discreționară a instanței, după cum insinuează recurentul.

Instanța de apel, în decizia adoptată la 3 octombrie 2018, prin care a menținut sentința privind neaplicarea pedepsei complementare față de persoanele juridice, eronat a indicat că, pedeapsa complementară față de persoanele juridice nu se aplică, deoarece în cauză prevalează circumstanțe atenuante și lipsesc circumstanțe agravante, fără a lua în considerație că prezența exclusivă a circumstanțelor atenuante, duce la posibilitatea neaplicării pedepsei complementare **opționale**, iar pedeapsa complementară obligatorie, poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal, adică a circumstanțelor excepționale, care în cauză nu au fost identificate.

Drept urmare, rejudecând cauza, prin decizia instanței de apel din 16 mai 2019, corect s-a statuat că:

- persoana juridică SC „Eminis Service” SRL, recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și pedepsită, prin aplicarea prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 3300 (trei mii trei sute) unități convenționale, ceea ce constituie 165000 (una sută șaiszeci și cinci mii) lei, se pedepsește complimentar cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul migrației legale pe termenul de 3 (trei) ani;

- persoana juridică SC „David Credit” SRL, recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 46, 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și pedepsită, prin aplicarea prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 3300 (trei mii trei sute) unități convenționale, ceea ce constituie 165000 (una sută șaiszeci și cinci mii) lei, se pedepsește complimentar cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul migrației legale pe termen de 3 (trei) ani.

Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa complementară aplicată persoanelor juridice este legală și echitabilă, raportând-o la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îi va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale similare.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că motivarea pe care instanța de apel a formulat-o în partea stabilirii pedepsei pentru cele două persoane juridice, o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, a indicat că art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale

supuse atenției sale, fapt ce determină inutilitatea expunerii lor repetate în prezenta decizie.

15. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Mămăligă Igor în numele inculpaților Mocanu Anatolie, Mocanu Tamara și persoanele juridice SC „Eminis Service” SRL și SC „David Credit” SRL, casează parțial decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2019 și sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2018, în partea dispunerii confiscării speciale a bunurilor în temeiul art. 106 Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, după cum urmează:

Se supune confiscării speciale suma de 7000 (șapte mii) dolari SUA, ridicată în cadrul percheziției din 13 septembrie 2017, efectuată la oficiul SRL „David Credit”, cu sediul în XXXXX.

Restul bunurilor: mijloacele bănești în sumă de 1646 (o mie șase sute patruzeci și șase) dolari SUA; 1410 (o mie patru sute zece) euro, 2136 (două mii o sută treizeci și șase) lei românești și 58365 (cincizeci și opt mii trei sute șazeci și cinci) lei MDL, ridicate în cadrul percheziției efectuate la 13 septembrie 2017, la domiciliul inculpaților Mocanu Tamara XXXXX și Mocanu Anatolie XXXXX, situat în mun. Chișinău str. Roșiori 78 și mijloacele bănești în sumă de 76042 (șaptezeci și șase mii patruzeci și doi) dolari SUA și 13520 (treisprezece mii cinci sute douăzeci) euro ridicați în cadrul percheziției efectuate la 13 septembrie 2017 în oficiul SRL „David Credit” amplasat pe adresa XXXXX și 5100 (cinci mii o sută) dolari SUA ridicați din automobilul de marcă „Mercedes C 220” cu n/î XXXXX, care la moment se păstrează la serviciul Fiscal de Stat, urmează de restituit proprietarilor.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 februarie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Craiu Nicolae

Judecător

Mardari Dumitru